

K. NOREL

DE KLEINE *Kroniek*

HET NEUTRALE ZWEDEN

Het is een trieste zaak, dat de wereld tegenwoordig wel steeds in twee elkaar vijandelijke kampen verdeeld schijnt te moeten zijn.

In de laatste wereldoorlog stonden aan de ene kant de dictaturen (Duitsland, Italië en Japan) en aan de andere zijde wat men toen de vrije volken noemde. Maar nauwelijks hadden die vrije volkeren de dictaturen ten onder gebracht, of de nieuwe tegenstelling ontstond: Rusland met zijn satellieten aan de ene zijde, Amerika en de andere landen van het Westen aan de andere kant. En wéér kan men zeggen dat de vrije volkeren tegenover de dictaturen staan.

In één van deze beide kampen, Oost of West, staan bijna alle landen van Europa. Slechts twee zijn er zeer duidelijk van uitgezonderd, namelijk Zwitserland en Zweden.

Zwitserland is een bevoorrecht land. Al eeuwen lang heeft het zich buiten elke oorlog kunnen houden. In de grote oorlogen van deze eeuw was het 't land waar de vrede het minst bedreigd geweest is. Het heeft geen havens, het heeft geen grondstoffen, en daardoor wekt het niet de hebzucht op. Alle oorlogvoerende partijen hebben dit kleine bergland altijd gerespecteerd... om er elkan- der te bespionneren. Ook thans nog gelooft iedereen, dat Zwitserland neutraal kan blijven.

Met Zweden staat het anders. Het is rijk aan hout en rijk aan ertsen. Het heeft een flinke industrie. Het heeft havens aan de Oostzee en naar de zijde van de Noordzee (Gothenburg). Het hoort, niet alleen door zijn ligging, maar ook door zijn geschiedenis en door de aard van zijn bevolking bij het Westen.

Maar terwijl Noorwegen en Denemarken, Nederland en België zich bij de Westelijke Unie en het Atlantisch Pact hebben aangesloten, deed Zweden dat niet. En toch zou men zeggen dat, als Rusland eens het Westen aan zou vallen, Zweden het eerst aan de beurt moet zijn.

Waarom zou Zweden zich buiten het verbond der landen van het Westen houden?

Om precies dezelfde reden als Nederland zich vóór 1940 steeds buiten elk verbond gehouden heeft!

Dat was ons langer dan een eeuw zo goed bevallen.

In 1870 was de Frans-Duitse oorlog onze deur voorbij gegaan.

In 1914 waren we buiten de eerste wereldoorlog gebleven.

En nu zagen we in de jaren vóór de tweede wereldoorlog wel, dat Duitsland ons lelijk bedreigde en we wisten ook wel dat wij alléén tegen het geweldig sterke Duitse leger niet veel zouden kunnen doen, maar wij dachten: wie weet, glippen we er niet nóg eens door, zoals we er nu tweemaal door geglipt zijn.

Zó staat het nu met Zweden ook. Nog langer dan Nederland is dat land buiten alle oorlogen gebleven. Nog vaker dan wij is het aan dreigend oorlogsgevaar ontsnapt. In 1940, toen wij in de oorlog werden meegesleurd, bleef Zweden er wéér buiten. Noch Duitsland, noch Rusland hebben het land aangevallen.

Het is geen wonder dat de Zweden, ofschoon zij net zo goed als wij

inzien dat er alweer een oorlog dreigt redeneren: Laat ons, ons noch in het ene noch in het andere kamp begeven. Wie weet glippen we er niet nóg eens door, zoals we er al zo vaak doorgeglipt zijn.

Intussen waken de Zweden wel. Wij hebben onlangs een zeereis naar de Oostzee gemaakt. Een week lang hebben we gevaren langs de Zweedse kust. We ontmoetten verscheiden oorlogsschepen met de Zweedse vlag. We zagen véél kanonnen op de rotseilanden vóór de Zweedse kust. Er vlogen dikwijls Zweedse gevechtsvliegtuigen over ons heen.

Het is alweer alles net als het bij ons in 1939 was. Toen kruisten onze oorlogsschepen ook langs onze kust; toen patrouilleerden onze jagers in de lucht, toen stond ons leger aan de grens op wacht.

Maar ons heeft het in 1940 niet geholpen. Door zware schade en diepe schande hebben we geleerd dat wij bij het Westen horen en dat wij samen met dat Westen onze vrijheid moeten verdedigen.

Het schijnt te vrezzen dat Zweden ook alleen door schade en schande wijs zal worden.

VERHALEN OVER DE BOERENoorlog

van Hollandse afkomst zijn. Ik heb deze boeken gelezen, toen de Boerenoorlog nog in volle gang was. Ze verschenen toen voor het eerst; nu voor de tiende keer. Maar ze zijn nog even mooi, even boeiend en echt christelijk. Deze boeken moeten jullie van de winter beslist lezen. Je zult er van genieten. De prijs is f 2.— ingenaaid of f 2.90 gebonden.

Jeugdclub „Vrij en Blij”

RIDDERKERK — Op 28 Dec. '49 werd hier opgericht een jongensclub, waarvan de naam, die met grote meerderheid van stemmen door de leden werd gekozen, ontleend is aan ons eigen jeugdblad, n.l. „Vrij en Blij”.

Wij wensen ons petekind van harte geluk en hopen dat het een goede propagandist voor ons maandblad moge zijn, maar bovendien, dat de jeugdige leden met ernst zullen trachten vrije en blijde mensen te worden.

In het Februari-nummer hopen wij een foto van de club te kunnen afdrukken.

Als jullie het bijgaande plaatje zien, dan denk je direct aan de Boerenoorlog en natuurlijk aan de boeken van Penning. In ons vorig nummer vertelden we, dat er een nieuwe druk van zou komen en die is er dan nu. Het zijn vijf prachtige boeken, n.l.: „De leeuw van Modderspruit”; „De held van Spionkop”; „De Verkenner van Christiaan de Wet”; „De overwinnaar van Nooitgedacht” en „De kolonist van Zuid-West-Afrika”.

De hoofdpersoon in al deze boeken is de dappere Louis Wessels, wiens vader bij Elandslaagte sneuvelde. Hij beleeft allerlei spannende avonturen, soms zelfs verkleed in het uniform van een Engels lancier.

Voor Hollandse jongens zijn dit boeken om te verslinden. Het zal jullie hart goed doen, dat de Boeren

Onze courant

K. NOREL

DE KLEINE *Kroniek*

DE MARTELAAR ONDER DE MOGENDHEDEN

Julie weet wat een martelaar is: iemand die onschuldig gekweld, gepijnigd en eindelijk wreed gedood wordt.

Zo'n lot kan niet alleen een mens, het kan ook een land treffen. Het heeft Polen telkens weer getroffen.

In lang vervlogen eeuwen heeft Polen voorspoed en vrede gekend, maar het had het ongeluk, dat het burens kreeg, veel machtiger dan Polen zelf. Rusland werd sterk en Oostenrijk en Pruisen. En Polen lag juist tussen die drie reuzen in. Als de reuzen met elkander oorlog voerden dan deden ze dat in Polen en soms ook wel om Polen. Zo was het land telkens weer slagveld en werden er voortdurend stukken afgescheurd totdat in 1795 Polen volledig verdeeld werd tussen zijn drie burens en daarmee ophield te bestaan.

In 1919 is Polen weer een staat geworden, maar het heeft niet lang geduurd, net twintig jaar.

Toen viel zijn Westelijke buurman, nog groter, sterker en bloedorstiger geworden sinds het oude Pruisen was geworden tot het Duitse Rijk van Hitler, Polen binnen en nadat de Duitsers het Poolse leger verslagen hadden, kwam ook de reus uit het Oosten, Rusland, Polen binnenvallen. Opnieuw werd het arme land verdeeld tussen zijn burens.

Maar dat was nog slechts een begin van de ellende, die Polen te verduren kreeg.

Op 22 Juni 1941 kregen Stalin en Hitler ruzie. Hun oorlog begon in Polen en onder de botsing van die reuzenlegers had het land verschrikkelijk te lijden.

De Russen moesten achteruit. Gevochten werd er toen niet meer in Polen. Maar het land werd door de Duitsers bezet en dat was misschien nog verschrikkelijker. Hoe de Duitsers hier in ons land huisgehouden hebben, weten jullie allemaal, doch de manier waarop zij zich hier gedroegen was nog fatsoenlijk in vergelijking bij hetgeen zij in Polen hebben uitgehaald. In ons land hebben

zij de Joden stelselmatig uitgeroeid. In Polen wilden ze het hele volk vernietigen, en een eind heen is hun dat gelukt. Want zes miljoen Polen hebben in de oorlog het leven verloren. Alleen in Warschau stierven er 700.000, dat is meer dan de helft van de bevolking van de hoofdstad. En de verwoesting van deze stad is tienmaal erger dan die van Rotterdam. Geen stad in Europa is zo radicaal verwoest als Warschau.

In 1942 is er hard gevochten bij de opmars van de Duitsers en in 1944 is Polen opnieuw slagveld geweest. Bloedige veldslagen zijn er geleverd en zowel door de Russen als door Duitsers is het land daarbij geplunderd en gebrandschat.

En na al die beproevingen ontbrandde er strijd tussen de Polen zelf. De communisten en de niet-communisten hebben elkaar op leven en dood bestreden en met de hulp der Russen zijn de communisten baas geworden. Een poos leek het er op of Polen nog een zekere vrijheid houden zou, maar in November 1949 is maarschalk Rokosofski hoofd van de regering geworden en Rokosofski is een Russisch generaal, al heet hij dan ook van Poolse afkomst te zijn. Een Russisch generaal in Warschau baas. Dat betekent dat in werkelijkheid Stalin regeert.

Je zou zeggen dat een land, dat zo geteisterd is en een volk, dat zo verschrikkelijk geleden heeft, wel versuft op de puinhopen neer zou zitten.

Het is zo niet!

Een Amerikaans journalist, die verleden jaar in Warschau is geweest, heeft verstomd gestaan over hetgeen hij daar zag.

Hij was in Praag geweest; de mensen hadden geen moed meer om te leven. Hij was in Berlijn geweest: er was net zoveel leven als in een kluit stopverf. In Frankfort was hij geweest, nog wel het hoofdkwartier van de Amerikanen in Duitsland: het was een doodse stad.

En toen kwam hij in Warschau: het was de levendigste hoofdstad van Europa.

Warschau dendert en dreunt en zoemt, en overal kloppen de hamers. Wolken stof omhullen de voorbijgangers. Bouwvallen gaan neer; nieuwe gebouwen rijzen omhoog. De straten zijn druk; de hotels en restaurants stampvol. De mensen zijn arm, maar zij zijn opgewekt; zij tintelen van bezieling om hun stad weer op te bouwen. Zij pakken aan!

Je vraagt: hoe is het mogelijk, dat zo'n altijd vertrapt, geslagen en mishandeld volk nog zoveel levenskracht bezit.

Misschien komt het wel doordat

het altijd in verdrukking heeft geleefd. Lijden loutert en strijd staalt. Ook ons volk heeft dat vroeger wel eens ondervonden.

Het Poolse volk heeft het meest geleden en het meest gestreden. Het heeft eeuwen geen nationaal geluk gekend. Zijn lijdens was thans weer het hevigst van alle volkeren van Europa. En onder de heerschappij van Rusland is zijn toekomst uiterst donker.

En toch werkt, leeft en bouwt Polen.

Laten wij aan dat gemarteld land een voorbeeld nemen om nooit de moed te laten zinken!

PRINSES BEATRIX-KALENDER 1950

Deze goede bekende is er weer. We ontvingen ze te laat, zodat we er nu pas de aandacht op kunnen vestigen. Maar dat is nog wel de moeite waard, want de zes mooi versierde bladen geven prachtige foto's van onze Prinsessen. De uitgever, W. ten Have, te Amsterdam heeft eer van zijn werk. De prijs bedraagt f 1.75.

PRINSES MARIJKES VERJAARDAG

Nu wordt onze jongste Prinses in deze maand al drie jaar. Het is al een flinke meid geworden. Ze loopt en praat en zit zo nu en dan mee aan tafel. Dat bezorgt de lakei wel eens een moeilijk ogenblik, wanneer Marijke net aan zijn schitterende knopen trekt, als hij de Koningin bedient. Houd je dan maar eens goed. En die kleine handjes zijn sterk, zodat de schaal nog juist gered kon worden door Trix, onder het toegeefflijk gelach van het gehele gezelschap. Gelukkig kan Marijke nu met één oog zien, Moge God ons Prinsesje verder sparen en een voorspoedig vierde levensjaar schenken.

K. NOREL

DE KLEINE *Kroniek*

DE VERENIGDE STATEN VAN EUROPA

De hoge heren praten tegenwoordig veel over de Verenigde Staten van Europa. Doch er zijn in Nederland veel grote mensen die zeggen: dat is een hersenschim.

Nederland en België, *misschien* lukt het dat die twee landen in de Benelux tot samenwerking komen. Ofschoon... goed honderd jaar geleden zijn deze beide landen ook bijeengevoegd en binnen vijftien jaar was het mis. En op het tot standkomen van de Benelux gaat een heel zware wijs. Als het al zo moeilijk is om deze beide kleine buurlanden bij elkaar te brengen, hoe zullen dan ooit de grote landen kunnen samengaan: Engeland, Frankrijk, Italië en Spanje? Om van Duitsland, waartegen de meeste andere landen nu tweemaal een verschrikkelijke oorlog hebben gevoerd, maar helemaal niet te spreken.

Waarlijk, het lijkt een hersenschim dat de West-Europese landen, die in de loop van de geschiedenis herhaaldelijk elkanders heftige vijanden zijn geweest, ooit de Verenigde Staten van Europa zullen vormen.

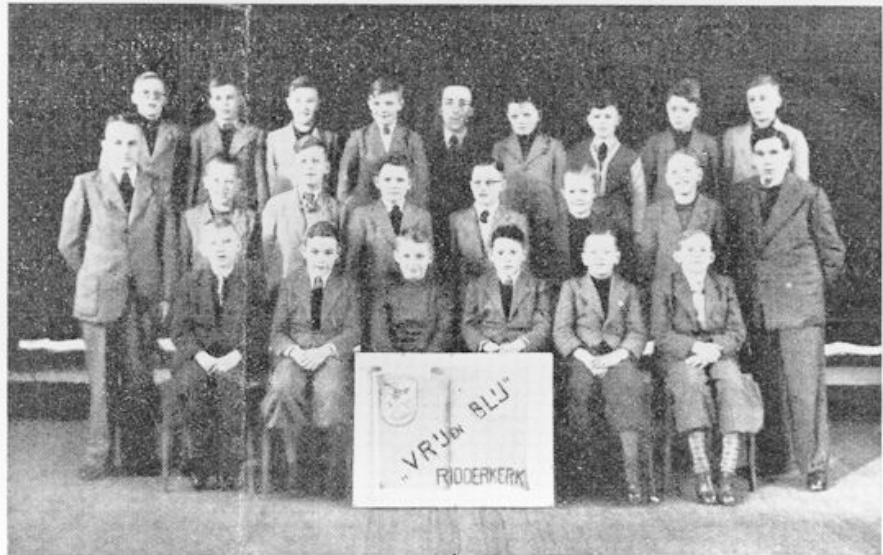
En toch zijn er heel wijze en tevens nuchtere mannen, die verzekeren: het komt.

Net zo goed als de Ver. Staten van Noord-Amerika tot stand gekomen zijn, zo zullen ook de Verenigde Staten van Europa er komen.

Zij wijzen er op dat de gedachte niet nagelnieuw is, maar integendeel heel oud, al meer dan duizend jaar en zij verzekeren dat nu de tijd rijp is om die oude gedachte te verwezenlijken.

Eens is Europa één rijk geweest. Onder Karel de Grote. Dat is toen misgaaan. Het moest misgaaan. In een tijd toen er bijna geen wegen waren om van de ene hoek van het rijk naar het andere te reizen en er bijna geen mensen waren die lezen en schrijven konden om het rijk te administreren, was zo'n groot rijk niet te regeren.

Maar tegenwoordig is dat alles

De Jeugdclub „Vrij en Blij” te Ridderkerk

We zijn zo gelukkig jullie in dit nummer een foto te kunnen geven van de Jeugdclub, waarover we in het Januari-nummer schreven.

Links op de foto staat de hoofd-leider, A. J. v. d. Boogaard, rechts de assistent-leider, Adrie Plaisier en midden boven Wim v. d. Linden, die in de vakantie en op de avondjes als kok fungeert.

De club telt twintig leden en alle leden zijn abonné van „Vrij en Blij”.

De club heeft een prachtige Kerstavond gehad, waar Ds Bouw, Ned. Herv. predikant, het slotwoord sprak

en de naam „Vrij en Blij” verklaarde.

Dit Ridderkerkse initiatief juichen we van harte toe. 'n Vlotte christelijke jeugdclub is net wat we nodig hebben. Me dunkt als „de Kaapse Rebel” in Ridderkerk woonde, dan was hij ook lid van de club: We wensen de club veel voorspoed en Gods zegen op z'n arbeid.

Mocht men in andere plaatsen iets dergelijks willen ondernemen, dan vrage men inlichtingen bij de hoofd-leider A. J. v. d. Boogaard, Kievitsweg 23, Ridderkerk.

anders. De spoorlijn, de auto en het vliegtuig vooral hebben de afstanden heel klein gemaakt.

De vele grenzen in West-Europa zijn evenzoveel struikelblokken geworden voor het verkeer en voor de handel. En de landen van West-Europa zijn veel te klein om zich te doen gelden in de wereld, nu deze door twee machtige staten wordt betwist.

Dit geldt niet alleen van Nederland, het geldt ook van Frankrijk en zelfs van Engeland, dat vijftig jaar geleden nog het machtigste land van de wereld was.

De West-Europese landen zijn voorbestemd om arm en zwak te blijven — zo arm en zwak als zij uit de tweede wereldoorlog te voorschijn zijn gekomen — en om een speelbal te zijn van Amerika en Rusland, tenzij zij zich verenigen.

Elk voor zichzelf kunnen zij niets tegen de geweldige machten, die in het Oosten en het Westen zijn ontstaan. Zelfs Duitsland, vroeger het grootste en nijverste volk van West-Europa, kon dat niet, naar in twee

oorlogen is gebleken. Ook Engeland zou het niet kunnen, om van Frankrijk en de kleinere landen niet te spreken.

Maar alle tezamen kunnen zij het wél. De industrie van West-Europa is zo belangrijk dat ze zelfs voor de Amerikaanse niet onder hoeft te doen. De scheepvaart van West-Europa is veel omvangrijker dan die van alle andere werelddelen samen. Er wonen in West-Europa volkeren, die in geestkracht en vakbekwaamheid, in wetenschap en kunst alle andere overtreffen. En hoeveel de West-Europese landen ook hebben ingeboet aan koloniale macht, er gaan toch nog steeds sterke invloeden van West-Europa uit naar Afrika en Azië en zelfs ook naar Amerika.

Als West-Europa verenigd was zou het een derde wereldmacht zijn naast de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie.

Als... als... Veel grote mensen blijven hun hoofd schudden. Hoe zou het mogelijk zijn dat wij Nederlanders samen met de Italianen en Spanjaarden één rijk zouden vor-

Onze Courant

K. NOREL

DE KLEINE *Kroniek*

JE VADER EN DE BURGE- MEESTER

Als de Verenigde Staten van Europa er komen, dan zal dat vast een *federatie* zijn.

Wat is dat voor een ding: een federatie? Het is een vereniging van landen, die hun binnenlandse aangelegenheden zelfstandig afdoen, maar de gemeenschappelijke met elkaar.

Om duidelijk te maken wat dat betekent dit:

Julie woont in je ouderlijke huis, maar je woont ook in je stad of dorp. Je hebt een vader en ook een burgemeester. Die burgemeester heeft over je te zeggen als je op straat bent. Hij kan je verbieden om een bepaalde straat in te fietsen om met je hond in het plantsoen te komen. En als je dan toch zo'n straat infietst of je hond door de bosjes rennen laat, of als je een winkelruit ingooit of bij een vechtpartij een jongen afrost, kan hij je in je kraag laten grijpen door zijn politie-agent en je in het cachot zetten.

Maar als je thuis de boel op stellen zet, als je met je broertjes en zusjes aan het bakkeleien gaat, bemoeit de burgemeester zich er niet mee. Je vader zet je op je nummer. Je vader en moeder, en niet de burgemeester bepalen wat je eten zult, hoe je je kleden zult, naar welke school en welke kerk je gaat. Dat gaat de burgemeester allemaal niets aan.

Welnu, als je nu van je huis je land maakt en van je stad de Verenigde Staten van West-Europa, van je vader en moeder Koningin Juliana met haar ministers en van de burgemeester de regering der Verenigde Staten van Europa dan ben je ongeveer daar waar we komen zullen... als de Verenigde Staten van Europa worden opgericht.

Onze eigen regering zal de binnenlandse aangelegenheden afdoen. Dat hier vrije Christelijke scholen zijn en in Frankrijk niet, daar veranderen de Verenigde Staten niets aan. Zo houden wij ook onze eigen Zondagswet en blijft het een Nederlandse zaak of er vrije radiovereningen zullen zijn dan wel een staat-

omroep. Daar heeft de toekomstige regering der Verenigde Staten van Europa niets mee te maken.

De *gemeenschappelijke* aangelegenheden zullen evenwel door de Verenigde Staten behartigd worden. Dit zijn de handelspolitiek, het geldwezen, de betrekkingen tot de vreemde (dat wordt dan buiten-Europese) mogendheden, de militaire zaken.

Een begin van deze samenwerking is er al nog voor de Verenigde Staten tot stand gekomen zijn. Montgomery is reeds opperbevelhebber van het Westeuropese leger, waarvan het Nederlandse leger, met het Belgische, Franse en Engelse, deel uitmaakt.

Er is ook al een soort voorlopig parlement, dat verleden jaar voor het eerst in Straatsburg samengekomen is.

En men is druk bezig om te komen tot een gemeenschappelijke Europese handelspolitiek, al loopt het daarmee nog niet glad, omdat ieder land wel de voordelen wil hebben van het wegvallen der Europese grenzen, doch niet de nadelen, die daaraan onvermijdelijk vastzitten.

De nood zal er evenwel toe dringen.

DE VERJAARDAG VAN ONZE KONINGIN

Op 30 April verjaart Koningin Juliana.

Maar dit valt op 'n Zondag en daarom zullen we dit jaar Koninginnedag vieren op 1 Mei. Dankbaar zullen we die dag vieren, want God heeft in Zijn gunst het leven van onze Koningin weer een jaar willen sparen en dat is een reden, om heel dankbaar te zijn.

Want niet minder dan Haar Moeder, is ook Koningin Juliana een wijze Koningin.

Dat blijkt uit al haar doen en laten. Met grote liefde en met trouwe zorg voert zij de teugels van het bewind. En bij al wat Zij doet heeft Haar hart steeds een groot aandeel. Dat hart spreekt door Haar daden en door Haar woorden.

Julie hebt toch zeker de Kerstboodschap van 23 Dec. '49 uit de krant geknipt? Ik wel. En nu ik die nog eens overlees, treft het me, hoe onze Koningin altijd de juiste woorden weet te kiezen. 't Was toen enkele dagen voor de overdracht van de soevereiniteit van Indië.

De Koningin weet natuurlijk heel goed, welk een zware strijd daarover gevoerd is, in ons volk.

Het klinkt jullie allemaal mischien wat raar in de oren. O, voor de ouderen zijn deze dingen allemaal nog veel vreemder dan voor jongens en meisjes. Want zij kennen het Nederland van vóór 1940, vrij, onafhankelijk, soverain, zelfs niet bereid om enig bondgenootschap met andere staten aan te gaan, omdat dat onze soevereiniteit zou kunnen schaden.

Maar zij weten ook hoe bitter het ons opgebroken is toen wij, alleen en zonder bondgenoten, in de oorlog werden meegesleurd.

En dan, ons land verdwijnt niet in de Verenigde Staten van West-Europa! Nederland blijft Nederland. Wij houden onze Koningin. Wij behouden onze taal. Onze zeden, wetten en gewoonten. Wij worden alleen lid van de Europese volkerenfamilie.

Dat is niet volkomen nieuw. Daarvoor hoeven we ook niet op Karel de Grote terug te gaan. Willem III, de koning-stadhouder, heeft een verenigd West-Europa voorgestaan en in de bondgenootschappen, die hij gesloten heeft, heeft hij dat een heel eind heen tot stand gebracht.

De Westeuropese federatie zal gebouwd worden op grondslagen door deze grote Oranjevorst gelegd.

Scherp stonden de meningen van voor- en tegenstanders tegenover elkaar. Maar de Koningin is Koningin over beide groepen van Nederlanders. En dan zegt Zij in Haar Kerstboodschap:

„Wij hebben allen de langs democratische weg tot stond gekomen besluiten te aanvaarden. Onverschillig of gij van oordeel zijt, dat Indië al lang, of nog lang niet, rijp

K. NOREL

DE KLEINE *Kroniek*

DE OORLOG NU

Veel jongens zijn verzot op oorlogsboeken en -verhalen.

Bij de Bijbelse geschiedenis begint het al. Geen fijner verhaal in de gehele Bijbel dan dat van David en Goliath. En vergeet Gideon niet en Simson en Jozua in zijn veldtochten bij de verovering van Kanaän.

En bij de Vaderlandse geschiedenis is het al net zo. Op welke geschiedenissen zijn de jongens het verzotst? De opstand van de Friezen en Bataven; de kruistochten, de talloze gevechten uit de riddertijd; de tachtigjarige oorlog, de zeeslagen van Tromp en De Ruyter tegen de Engelsen...

Jongenswangen gloeien en jongensogen schitteren als ze daarvan lezen of horen vertellen.

En waarlijk, er was spanning, kleur en glans in die oorlogen van

de oude tijd. Goliath met zijn harnas, zwaard en spies, was een kerel als een boom. Het moet een aangrijpend schouwspel zijn geweest toen Farao met al zijn ruiters en zijn wagens op het zand der Schelfzee reed en het woedend water hen plotseling kwam overstelpen. Ik had graag eens willen zien zo'n horde Friezen en Bataven met beestenvellen om en stieren horens op het hoofd, de knotsen in de sterke knuisten. Ik had wel eens willen wezen bij een tournoi, waar schone jonkvrouwen op de tribunes zaten en zwaar gepantserde ridders op even zwaar beklede paarden zich met de lansen op elkander stortten. En welk een kleurig schouwspel een zeventiende eeuwse zeeslag opleverde, dat weten we door de schilderijen van de schilder Van der Velde, vol trotse driemasters met rijk bewerkte spiegels, waar lange wimpels van de masten woelen en grote vlaggen wapperden op piek en hek.

Maar met dat al was de oorlog toch vroeger ook al een bloedig en wreed bedrijf. In de Bijbel lezen we ontstellende getallen van gesneuvelden in de veldslagen uit de oude tijd. In de tachtigjarige oorlog en in de Nederlandse zeeoorlogen is zeer veel bloed vergoten. Zelfs op de tournooien, die toch *spelen* heetten, lieten zeer veel ridders het leven.

Wie zich indenkt hoeveel ellende de oorlogen ook toen meebrachten, moet zich schamen te genieten in de verhalen.

En toch... hoe bijna kinderlijk waren de oorlogen van vroeger in vergelijking tot die van tegenwoordig. Zelfs de uitvinding van het buskruit had daar tot omstreeks honderd jaar geleden niet veel verandering in gebracht.

Napoleon liet zijn ruiters nog op de infanterie injagen en met succes. Want als de garde stormde dan ging haast altijd het vijandelijke voetvolk op de loop. Ja, vijftig jaar geleden renden de Engelse lanciers nog te paard op de Transvaalse Boeren in. Maar dat bekwam hen slecht. Niet omdat de Boeren zulke moderne geweren hadden, maar omdat zij zulke voortreffelijke schutters waren.

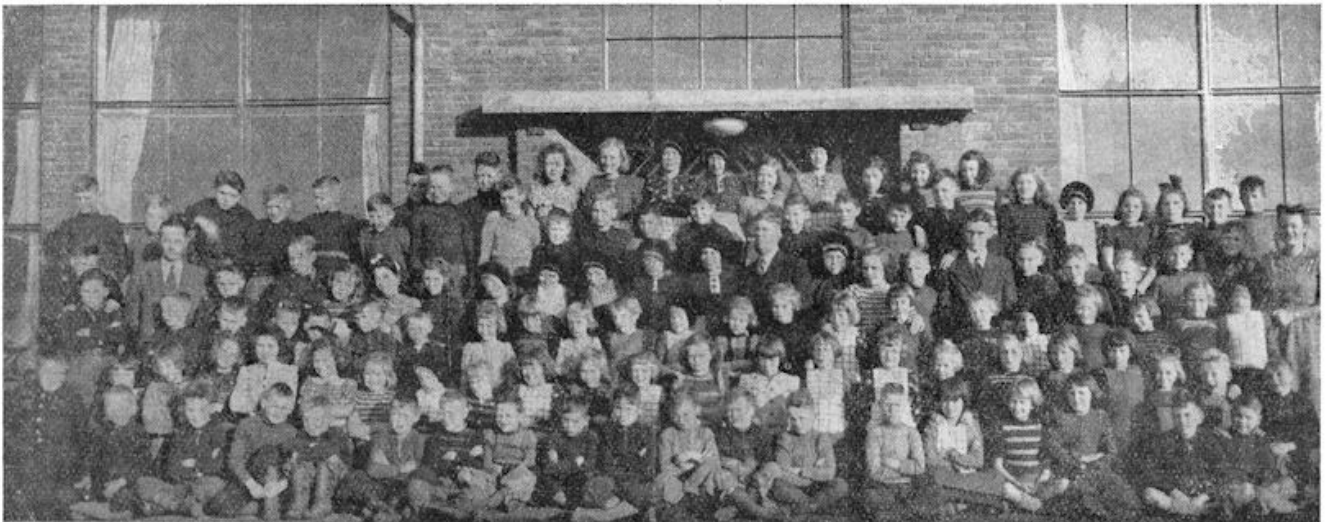
Het is voorbij!

De eerste wereldoorlog was de oorlog van de mitrailleurs, die iedere stormloop in het bloed van duizenden soldaten smoorden.

De tweede wereldoorlog was de oorlog van de luchtbombardementen, die Rotterdam en Warschau, Coventry en Londen, Berlijn en Emden en duizend andere Duitse steden verwoest hebben.

En de derde wereldoorlog zal zeer waarschijnlijk, die van de atoom-

DE DR. G VAN GOORSCHOOL TE BUNSCHOTEN 1889—1949

De schoolvereniging, waarvan deze school uitgaat, vierde 22 December 1949 haar 60-jarig jubileum. In 1889 werd de eerste Christelijke school te Bunschoten geopend met twee lokalen. Nu gaan er van deze schoolvereniging twee scholen uit: de K. van Amerongenschool met 7 lokalen en de Dr G. van Goorschool met 4 lo-

kalen. Deze nieuwe school werd tegelijk met de viering van het 60-jarig jubileum geopend.

Op bovenstaande foto zie je de leerlingen verzameld voor de hoofdingang. Van de meisjes zijn er nog veel in Bunschoter klederdracht, hoewel deze hoe langer hoe meer gaat verdwijnen.

De school werd genoemd naar de oprichter van de schoolvereniging: Dr G. van Goor, die destijds predikant te Bunschoten was.

Het tegenwoordig hoofd is de heer R. A. van Ginkel, die jullie voor de ingang temidden van zijn kinderschaar zien zitten.

Onze courant

K. NOREL

DE KLEINE *Kroniek*

ONZE DUITSE BUREN

„Dies verdanken wir dem Führer“ — Dit hebben we aan Hitler te danken, hebben in de jaren vóór en in het begin van de laatste oorlog de Duitsers duizendmaal in machtige spreekkoren uitgesproken.

Eerst waren zij Hitler dankbaar, dat hij alle Duitsers werk gaf (in de oorlogsindustrie). Daarna dankten zij hem, dat zoveel Duitsers soldaat mochten worden (want de Duitsers zijn altijd dol geweest op soldaatje spelen). In 1940 werd Hitler heel hartstochtelijk bedankt, omdat hij na Oostenrijk, Tjecho-Slowakije en Polen, nu ook Noorwegen, Nederland, België en Frankrijk voor Duitsland had veroverd.

In 1944 was het spreekwoord uit. Toen waren er heel andere dingen, die het Duitse volk aan zijn Führer had te danken: verwoeste en verbrande steden en miljoenen doden. En in 1945 liet hij een verslagen, ontredderd, uitgemergeld volk na.

Het is hun verdiende loon, hebben toen velen van de vreselijke ellende van de Duitsers gezegd. En zeker was deze gruwelijke ellende een verschrikkelijke vergelding voor de vergoding van een mens, voor de duivelse vreugde in een oorlog, voor de gloeiende begeerte naar macht en voor de barbaarse behandeling, die de Duitsers de volkeren der bezette gebieden, ook het Nederlandse volk, maar in het bijzonder de Joden, hadden gedaan.

Als wij evenwel niet verder komen dan: het is hun verdiende loon, gedragen wij ons weinig Christelijk. Hebt uw vijanden lief, heeft de Here Jezus gezegd; zegent ze, die u vervloeken, doet wel degenen, die u haten; bidt voor degenen, die u geweld doen, en die u vervolgen.

Ook tegenover het Duitse volk moeten wij, moeten ook de jongens en meisjes van Vrij en Blij, ons gedragen naar dit woord van onze Heiland.

En daarom behoren wij de Duitsers te helpen om zich op te richten uit de ellende, waarin zij door Hitler zijn gestort.

Duitsland richt zich op. De Duitsers zijn niet alleen grote vechters-

bazen, maar ook harde werkers en bekwame vaklui. De verwoeste fabrieken zijn voor een groot deel opgebouwd en draaien weer. En in onze winkels zien wij alweer Duitse machines en ook Duits kinderspeelgoed. En wij op onze beurt leveren aan Duitsland groenten en aardappelen, boter en kaas.

Het is goed, dat wij weer met Duitsland handel drijven. Zo helpen wij het ontredderd land weer op de been. Maar dit gaat niet uitsluitend uit vriendelijkheid en Christelijke liefde. Het is met de handel zo: als twee handen elkaar wassen worden zij beiden schoon. Duitsland en Nederland hebben elkaar hard nodig. Een arm Duitsland betekent een arm Nederland, nu wij Indië kwijt zijn geldt dat nog meer dan vroeger. En een welvarend Duitsland betekent een welvarend Nederland.

Er zit hier echter een gevaarlijke kant aan. Een *welvarend* Duitsland betekent ook een *sterk* Duitsland en een sterk Duitsland is tweemaal gebleken een *oorlogszuchtig* Duitsland te zijn. In 1914 voelde Duitsland zich sterk en maakte het oorlog en in 1939 voelde Duitsland zich weer sterk en maakte het weer oorlog.

Jullie kunt begrijpen, dat de landen, die de beide vorige malen de meedogenloze kracht van Duitsland zo vreselijk ondervonden hebben, bitter weinig voelen voor een derde uitbarsting van Duitse kracht.

Dit is het probleem, waarmee de andere landen, en in het bijzonder de burenen van Duitsland zitten. Hoe wordt Duitsland weer welvarend zonder dat het oorlogszuchtig wordt?

In de jaren tussen de twee wereldoorlogen heeft men dit geprobeerd door Duitsland te verbieden een sterk leger te vormen, maar die politiek is jammerlijk mislukt.

Thans menen velen, dat het probleem alleen kan worden opgelost door Duitsland op te nemen in de federatie van West-Europa.

Als de Duitsers met Fransen en Engelsen, Belgen en Nederlanders en de andere Westeuropese volkeren op voet van gelijkheid zouden kunnen samenwerken in een Westeuropese federatie, dan zouden de grote kwaliteiten, die het Duitse volk bezit, kunnen dienen tot opbouw en bescherming van West-Europa.

Dat zou een samenwerking zijn van al de volkeren, die het Christendom, dat door de Apostel Paulus naar Europa is gebracht, omhelsd hebben en door het Christendom eens groot geworden zijn. Dat Christendom zou ook de grondslag van hun samenwerking moeten wezen.

Hoe schoon zou het zijn als het

tot zulk een samenwerking komen kon. Het ideaal der Middeleeuwen, dat onder Karel de Grote verwerkelijk is scheen, maar toen al spoedig weer in rook opging, zou dan verwezenlijkt worden.

Is het onmogelijk, onmogelijk vooral omdat het Christendom zo weinig leeft in vele volken? Laat ons niet vergeten, dat er in de Middeleeuwen ook heel wonderlijke Christenen waren. En dat het Christendom, al wordt het door betrekkelijk weinigen zuiver en recht beleden, nog steeds een zoutend zout is in de Westeuropese landen.

Maar vooral: zou bij God enig ding onmogelijk zijn?

Prins Bernhard verjaart

Aan het eind van deze maand hoopt Z.K.H. Prins Bernhard zijn verjaardag te vieren. Hij zal dan 39 jaar worden.

Nederland is rijk met zijn Prins. In het begin van dit jaar heeft de Prins een grote reis gemaakt naar West-Indië. Hij bezocht de Nederlandse gebieden Suriname en de Antillen en verder ook nog Brazilië en Venezuela. Overal werd de Prins hartelijk ontvangen. Hij sprak met veel voorname personen en jullie begrijpen, dat hij de belangen van ons land wist te behartigen. Onze handel zal de gevolgen van deze reis wel ondervinden. Alle Vrij en Blij-ers wensen de Prins hartelijk geluk en ze dragen op 29 Juni allemaal Oranje!

Baas boven baas

Kerel, bij ons is een echo die een gesproken woord zes maal herhaalt.

Och, dat betekent niets. Als ik 's avonds uit het raam van mijn slaapkamer roept: „Hein, opstaan“, dan hoor ik het de volgende morgen precies om zeven uur.

Onze courant

K. NOREL

DE KLEINE *Kroniek*

EEN DICTATOR SCHENKT ZIJN VOLK DE VRIJHEID

We zullen het vandaag over Turkije hebben.

Turkije ligt ver weg, maar een vreemd land is het voor de meeste Nederlandse kinderen niet.

Van het land, waar de Turken wonen, hebben zij al gehoord bij de Bijbelse geschiedenis, want door dit land heeft de apostel Paulus zijn eerste zendingsreizen gemaakt. Als in de Bijbel gesproken wordt over Klein-Azië, dan is dat het tegenwoordige Turkije.

En bij de Vaderlandse geschiedenis zijn ze de Turken ook tegengekomen. Keizer Karel V, die ook over ons land regeerde, heeft heel hard moeten vechten tegen de Turken, die in zijn tijd heel machtig waren. De hele Balkan was in hun bezit en zij drongen op naar het hart van Europa. Tot voor de poorten van Wenen zijn ze opgetrokken. Daar zijn ze gestuit.

Niet alleen te land vocht Karel V tegen hen. De Turken hadden ook een sterke vloot, waarmee ze de gehele Middellandse Zee beheersen wilden. Ook daar heeft Karel V lang tegen hen gestreden en ze eindelijk verslagen.

Deze strijd van Karel V tegen de Turken is van zeer grote betekenis geweest voor de Hervorming. Omdat de keizer het zo druk met de Turken had en omdat hij voor die strijd de hulp der Duitse vorsten nodig had, heeft hij de Lutherse niet zo hard en snel kunnen vervolgen als hij wel had gewild. Zo hebben de Turken, ofschoon zelf Mohammedanen, er toe bijgedragen dat de Hervorming in het Westen van Europa wortel schieten kon. De leuze van de Geuzen: Liever Turks dan paaps, stond hiermee in verband.

In latere eeuwen is de macht van Turkije hard achteruit gegaan. Ongeveer vijftig jaar geleden noemde men het het land van de zieke man. Het rijk brokkelde voortdurend af en het was erg ouderwets. De sultan bemoeide zich meer met de vele vrouwen in zijn harem dan met de

regering van het land. De vrouwen liepen er gesluierd. Ze werden behandeld als slavinnen. Het land was zeer arm. Met veel wreedheid handhaafde het nog zijn macht in Palestina en enkele andere landen ten Oosten van de Middellandse Zee en op een deel van de Balkan. De „zieke man” beging de dwaasheid in de oorlog 1914—1918 de Duitse kant te kiezen. Aan het einde van die oorlog had het niets meer over.

In die tijd van de diepste vernedering trad *Kemal Ataturk* op. Hij joeg de sultan weg en schafte het sultanaat af, waarbij ook de harem opgeruimd werd. De vrouwen mochten voortaan zonder sluier lopen, een teken, dat zij niet langer de slavin van de man waren, maar een positie kregen gelijk aan de vrouwen in de Europese landen. Kemal richtte scholen op, voerde de leerplicht in, kortom hij maakte van Turkije in veel opzichten een Westers land, al stond het natuurlijk niet onmiddellijk en staat het nog niet op het peil van Nederland.

Er was één kwade kant aan het overigens wel goed beleid van Kemal Ataturk. Hij was dictator. In de rij van dictators: Mussolini, Hitler, Lenin, Stalin, Franco hoort ook hij. In één opzicht heeft hij zich echter van al deze collega's onderscheiden: hij heeft geen bloedige burgeroorlog in zijn land ontketend; hij heeft zijn land ook buiten de wereldoorlog gehouden.

Net als alle andere dictators verklaarde ook Kemal Ataturk, dat hij alleen zichzelf almachtig had gemaakt om het volk uit zijn ellende te verlossen, maar dat hij later aan dat volk invloed op de regering geven zou. En net zo min als al de andere dictators heeft hij zich aan zijn woord gehouden. Ook Kemal Ataturk meende dat hij het zelf alleen kon. Op zijn manier zocht hij het

beste voor zijn volk. Maar hij gunde het geen vrijheid.

Een jaar of wat geleden is Kemal gestorven. *Inönu* werd zijn opvolger als president van Turkije. En deze *Inönu* heeft de belofte indertijd door Ataturk gegeven, ingelost. Hij heeft vrije en geheime verkiezingen laten houden. Het was de eerste maal dat een dictator aan zijn land de grondrechten van de democratie verleende.

De uitkomst is voor de partij, die aan het roer was, vernietigend geweest.

De Republikeinse volkspartij, die in Turkije dezelfde positie had als de Nationaal-Socialistische partij in Hitler-Duitsland en de communistische partij in Rusland, is bij de verkiezingen weggevaagd. Nu zij vrij konden stemmen wilden de burgers niets van de partij van de dictator weten.

Inönu is een groot man, omdat hij zijn almachtige positie prijs gaf om zijn belofte in te lossen en dat hij aan zijn volk de vrijheid heeft geschonken.

Als dat volk die vrijheid nu maar dragen kan! Als het maar niet de tyrannie verandert in de chaos!

Het spreekwoord zegt: het zijn sterke benen, die de weelde kunnen dragen. Dat geldt ook van de weelde van de vrijheid. En dit geldt des te sterker voor Turkije, omdat Kemal Ataturk zijn volk wel van ouderwets, modern heeft gemaakt, en *Inönu* het wel de vrijheid heeft geschonken, maad geen van beiden aan dit volk het Christendom gegeven heeft, dat in Turkije eenmaal (na Paulus' zendingsreizen) heerlijk heeft gebloeid, doch dat reeds sedert duizend jaar verdrongen is door de Islam.

Want de ware vrijheid wordt alleen gevonden in Jezus Christus, en slechts het geloof in Hem maakt een volk sterk genoeg om ook de politieke vrijheid te dragen.

VOOR POSTZEGELVERZAMELAARS

Postzegels voor de wederopbouw van verwoeste kerken

Op 17 Juli van dit jaar zal er in ons land een serie zeer bijzondere zegels verschijnen. n.l. zegels voor de wederopbouw van de door de oorlog verwoeste kerken. Het zijn zegels met de z.g.n. bijslag dus we betalen er meer voor dan de aangegeven waarde en dat meerdere is dan voor de kerken. Deze zegels worden verkocht van 17 Juli t.m. 16 Sept. en blijven geldig tot 31 Dec. 1951. Het ontwerp is van R. J. Drayer te Den

Haag. De zegels geven een voorstelling van de Barmhartige Samaritaan met op de achtergrond een verwoeste kerk. Hier volgen nog waarden en kleuren: 2 + 2 cent bruin; 5 + 3 cent, roodbruin; 6 + 4 cent groen; 10 + 5 cent purper; 20 + 5 cent blauw. De hele serie kost dus 62 ct. Verzamelaars zorgt dat jullie er bij zijn.

En wie een heel goed werk wil doen, gaat ze in de vakantie bij vrienden en kennissen verkopen.

K. NOREL

DE KLEINE *Kroniek*

AMBON

Over Indonesië hebben wij in deze rubriek nog nooit geschreven. We hebben het niet vergeten. Welk Nederlander, welke Nederlandse jongen en welk Nederlands meisje, heeft niet sterk meegeleefd met de verschrikkelijke dingen, die in dat prachtige land, zo ver weg en toch zo nauw aan ons verbonden, hebben plaats gegrepen?

In „Vrij en Blij” hebben we erover gezweven, omdat het Nederlandse volk over de Indische kwestie zo fel verdeeld was. De ouders van de jeugd van „Vrij en Blij” waren het over deze dingen helemaal oneens. Daarom ging het niet aan de kinderen een bepaalde opinie voor te zetten.

Over Ambon kunnen wij vrijer schrijven.

Weten jullie wat er op Ambon aan de hand is?

Ambon is na de soevereiniteits-overdracht op 29 December 1949 tot de Verenigde Staten van Indonesië gaan behoren.

Dat was niet met instemming van de Ambonezen geschied. Zij hadden veel liever bij Nederland willen blijven. De Ambonezen hebben namelijk nooit het gevoel gehad, dat zij door Nederland werden overheerst.

Drie en een halve eeuw geleden, toen de eerste Nederlandse schepen naar Indië voeren, hebben zij een verbond gesloten met de Hollanders en van die tijd af hebben ze altijd in goede vriendschap met Nederland geleefd.

En de Oost-Indische Compagnie heeft op Ambon nog wat anders ge-

daan dan handeldrijven alleen. Frederik de Houtman, een van de twee broers, die de leiding hadden bij de eerste tocht naar Indië, is gouverneur geweest van Ambon en hij heeft stukken uit de Bijbel en de Heidelbergse Catechismus in het Maleis vertaald. Het Christendom is op Ambon gepredikt en de Ambonezen zijn in grote meerderheid Christenen geworden. De trouw van de Ambonezen aan Nederland, is tijdens de Japanse bezetting zeer duidelijk gebleken. Geen Amboneze wilde met de Japanners samenwerken. Ze leefden liever op hun eiland in bittere armoede van sago en vis dan dat ze dienst namen in het Japanse leger. Toen Djocja in 1942 door de Japanners werd bezet heulde het grootste deel van het Javaanse personeel van het zendingshospitaal aanstonds met de bezetters, maar de Ambonese artsen en verpleegsters dachten daar niet aan, maar namen het voor de Nederlanders op. Aan de opstand tegen Nederland in 1945 hebben de Ambonezen — een heel enkele uitzondering daargelaten — niet meegegaan. Integendeel, zeer veel Ambonezen hebben als leden van het Koninklijk Nederlands-Indisch leger hard gevochten om deze opstand te onderdrukken.

De Ambonezen voelden dan ook de onafhankelijkheid van Indonesië niet als een bevrijding, maar als een nederlaag. Zij hadden onderdanen willen blijven van Koningin Juliana, zij willen geen onderdanen zijn van President Soekarno. En het is voor hen een bittere teleurstelling geweest, dat zij niet in vrijheid hebben mogen kiezen tot welk rijk zij behoren wilden.

Misschien hadden de Ambonezen zich geschikt in hun lot, wanneer de dingen in Indonesië gebleven waren, zoals ze op de Ronde Tafel-Conferentie, verleden jaar te Den Haag gehouden, werden vastgesteld. Hun eiland behoorde bij de Staat Oost-Indonesië, die een vrij grote mate van zelfstandigheid had tegenover Java.

Maar de mannen van de republiek Djocja hebben het niet zo gelaten.

Zij waren er niet mee tevreden, dat hun staat een deelstaat werd van Indonesië zoals de andere deelstaten. Zij wilden dat er een eenheidsstaat zou komen en dat Djocja daarbij de lakens uit zou delen in heel Indonesië. En zij legden deze eenheidsstaat met geweld aan de andere staten op.

Eerst ging de deelstaat Pasoedan (West-Java) er aan. Toen de deelstaat Oost-Java. Daarna West-Borneo. Vervolgens zond Djocja soldaten naar Celebes en na enkele gevechten werd ook daar — zo schijnt het althans — de macht van Djocja gevestigd. En toen kwam Ambon aan de beurt.

Maar aan Ambon had Djocja niet zo'n lichte klui. De Ambonezen zijn altijd de beste soldaten van het K.N.I.L. geweest. Het is een echt soldatenvolk. Bij de ontbinding van het K.N.I.L. hadden zij flink wat wapens gered. Zij zeiden: Laat de lui van Djocja maar opkomen. We zullen ze een warme ontvangst bereiden.

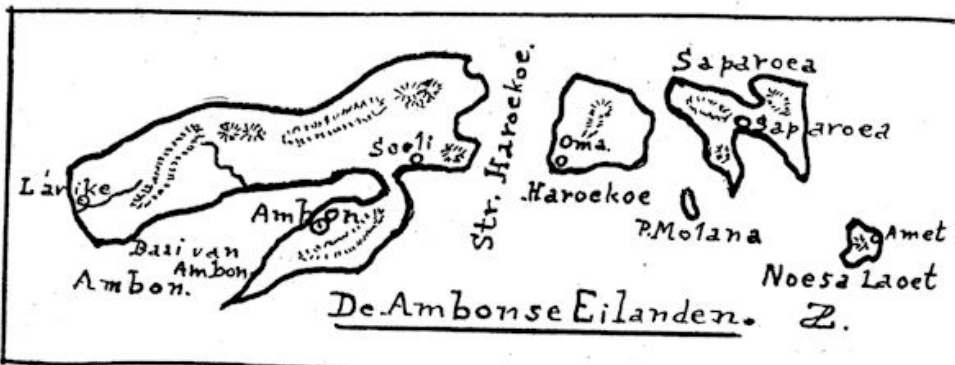
Tot dusver hebben de Javanen het niet gewaagd om Ambon aan te vallen. Ze proberen het op een andere manier. Door uithongering willen ze Ambon dwingen.

We moeten er wel opletten: wat de Ambonezen tegen Djocja doen is — anders dan wat Djocja tegen Nederland gedaan heeft — géén opstand tegen het wettige gezag. Kenners van het Volkenrecht hebben dat uitdrukkelijk vastgesteld.

Op de Ronde Tafel-Conferentie was aan de volkeren van Indonesië het zelfbeschikkingsrecht uitdrukkelijk gewaarborgd. Djocja heeft Ambon echter geen gelegenheid gegeven om te kiezen. Bovendien was op die conferentie vastgesteld, dat er *verenigde* staten van Indonesië zouden zijn, géén eenheidsstaat. Ook daaraan stoorde Djocja zich niet. Djocja schond het recht. Ambon verdedigt zijn rechten. En het Ambonese volk verdedigt ook zijn *geloof*. Op Celebes hebben de Christenen het uitermate moeilijk. Ze worden beroofd en bedreigd. Zendingen zijn uitgedreven. De Ambonese Christenen

verwachten met reden dat hun hetzelfde lot boven het hoofd hangt, wanneer zij voor Djocja zouden bukken:

Laat ons hopen en bidden dat Ambon — om een woord van Koningin Wilhelmina te gebruiken — zichzelf mag zijn en blijven en dat de Christelijke kerken van Ambon en geheel Indonesië gespaard mogen blijven voor de vervolging, die hen thans bedreigt.

K. NOREL

DE KLEINE *Kroniek*

HET ROMMELT IN DE WERELD

Bij de geschiedenisles hebben jullie wel eens gehoord van Lodewijk XIV, koning van Frankrijk in de tweede helft van de zeventiende eeuw. De Zonnekoning werd hij genoemd en in Frankrijk werd hij hoog vereerd, want hij maakte zijn land groot en machtig, maar de andere volkeren vreesden Lodewijk, want hij streefde er naar om wereldheerser te worden en in 1672 heeft hij ons land bijna in zijn greep gegrepen. Als Prins Willem III er toen niet was geweest... We kunnen beter zeggen: als God het toen niet had verhoed, was ons land door Frankrijk onderworpen en waren de Nederlandse Protestanten even zwaar verdrukt als in die tijd de Franse Hugenoten.

In 1672 maakte Lodewijk XIV oorlog, doch dit was zijn gewoonte niet, ofschoon hij altijd een krachtig leger onder de wapens had. Als het even kon, probeerde hij zijn macht uit te breiden door alleen met oorlog te dreigen. Zo heeft hij verscheidene steden in België en Luxemburg bezet, Lotharingen bij zijn land gevoegd en ook in Italië veroveringen gemaakt.

Wereldheersers proberen altijd door dreiging met geweld hun macht te vestigen. Hitler deed het op dezelfde manier als Lodewijk. Hij palmde eerst Oostenrijk in, daarna Sudetenland, toen Tsjecho-Slowakije. En daarna probeerde hij met Polen hetzelfde spelletje uit te halen. Dreigen met oorlog en zulk een geweldige kracht zetten achter die dreiging dat de tegenstander van angst verlamd wordt en het hoofd buigt zonder te vechten.

Wat Lodewijk drie honderd jaar geleden deed en Hitler vóór tien jaar, doet Stalin nu, alleen op groter schaal en op een nog geslepenere manier.

Polen heeft hij ingepalmd door alle macht te leggen in de handen van een Russisch generaal. In Bulgarije is hetzelfde kunstje uitgehaald. In China heeft Stalin een burgeroorlog op touw gezet en die met

sterke wapens stevig ondersteund. En onlangs maakte hij in Korea oorlog, nadat hij er een krachtig leger had gevormd.

Bij dit alles doet Stalin net of hij van de prins geen kwaad weet en alsof hij zo onschuldig is als een lam. Dat deden Lodewijk XIV en Hitler ook.

Maar President Truman heeft begrepen dat dit spaak ging lopen, zoals Prins Willem dat in de tijd van Lodewijk begreep en Chamberlain, de Engelse minister-president in 1939.

Chamberlain was in 1939 te laat. Als hij een paar jaar vroeger ingegrepen had, toen Hitler nog niet zo machtig en zo overmoedig was, misschien zou dan de Tweede Wereldoorlog zijn voorkomen.

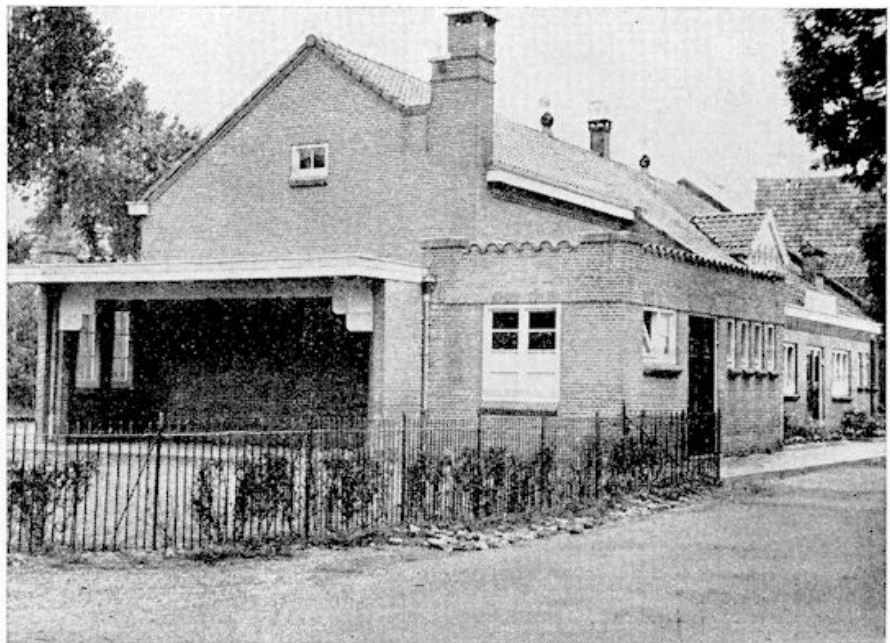
Truman heeft lering getrokken uit de harde les van 1939.

Hij heeft niet gezegd, zoals Chamberlain in 1938 van Oostenrijk en van het Sudetenland: Korea is zo ver en het is zo klein en het is toch eigenlijk half-Chinees, half-Russisch.

Truman zei: het moet uit zijn met de Russische veroveringen, al behaalt Stalin die veroveringen ook zonder dat Rusland formeel in oorlog is. En vele landen, ook ons land, waren het daarin met Truman eens. Daarom heeft onze regering de torpedojager Evertsen naar Korea gezonden als een bescheiden bijdrage van Nederland in de strijd tegen de veroveringszucht van Rusland.

Zo is er weer oorlog, op het ogenblik dat wij dit schrijven nog enkel in Korea. Maar wij weten niet hoever hij om zich heen gegrepen heeft, wanneer dit nummer van „Vrij en Blij” verzonden wordt. Het rommelt ook in andere hoeken van de wereld. De Balkan is nog steeds een kruisvat en in Oost-Duitsland bestaan grote spanningen.

Veel mensen maken zich bang en er is ongetwijfeld reden tot bezorgdheid. Het zou ontzettend zijn, wanneer het vuur in Korea zou uitslaan tot de derde wereldbrand van deze eeuw, want deze oorlog zou nog vreselijker wezen dan de vorige.

DE DUIZENDSTE CHR. SCHOOL JUBILEERT 1910 — 1 JULI — 1950

Op 1 Juli 1910 was het een feestdag voor Christelijk Nederland. Toen toch werd de duizendste Christelijke school geopend en wel te Vreeland, een dorpje van pl.m. duizend inwoners aan de Vecht in Utrecht.

De heer N. Henkels werd hoofd. Een grote school is het nooit geworden. In de twintiger jaren waren er ruim honderd leerlingen en tegenwoordig pl.m. zeventig. Het feit,

dat deze school de duizendste was, heeft haar zo bekend gemaakt. Door Gods goedheid hebben we nu reeds meer dan twee en twintig honderd Christelijke scholen.

Op 10 Juli heeft de Vreelandse school haar 40-jarig bestaan gevierd. Moge ze nog lang werken tot zegen van de Vreelandse jeugd onder leiding van het hoofd, de heer W. J. Jonker.

Reden tot bezorgdheid is er, tot angst of wanhoop echter niet. Ook onze jongens en meisjes hoeven zich niet bang te maken. Want jullie weet toch dat de wereld niet geregeerd wordt door Stalin en ook niet door Truman, doch door God. Hij is de grote Koning, die over alle volkeren heerst. Hij beslist over oorlog en vrede, over leven en dood. Dit betekent niet dat er persé geen grote oorlog komen zal. Wij weten niet wat God met de wereld voor heeft. Het betekent wel, dat wij zowel in oorlog als in vrede, ons met vertrouwen mogen overgeven aan onze God en Vader in de hemel,

van Wiens liefde niets ons scheiden kan.

Hoe donker het ook in de wereld wezen mag, bij God is licht. Hoe het ook stormen mag, bij Hem is veiligheid en rust. Wanneer de krant vandaag weer vol heeft gestaan van onrustbarend nieuws en wanneer de mensen in jullie omgeving zich angstig maken en aan het hamsteren slaan, dan mogen jullie vanavond toch rustig slapen gaan, nadat je al de zorgen, die er wellicht in je jonge hart zijn, aan God verteld hebt en in je gebed gezegd hebt: Here Jezus, ik ben van U, zorg Gij voor mij.

Een verzoek om buitenlandse postzegels

Jan Dieters, oud 17 jaar, ligtziek in het Beatrixoord te Appelscha (Fr.), Kinderpaviljoen. Door middel van het Welfare-Werk van het Ned. Rode Kruis ontving hij „Vrij en Blij” en daarin las hij de postzegelrubriek. Om de verveling te verdrijven is hij begonnen vreemde postzegels te verzamelen. Wie van jullie wilt hem daaraan helpen?

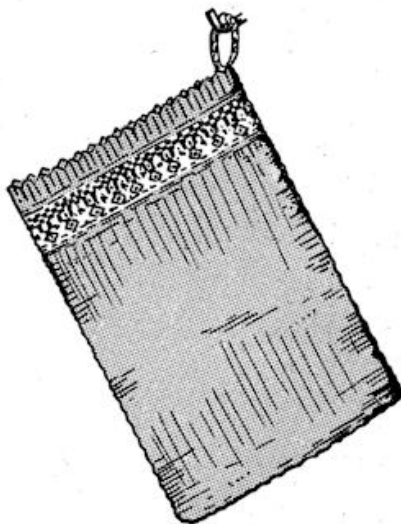
In het Mei-nummer schreef ik over het Jeugd Rode Kruis. Welnu op deze manier kunnen jullie aan Jeugd Rode Kruiswerk doen.

Stuurt ze maar rechtstreeks aan Jan Dieters. Ik hoor van Jan wel eens, wat hij heeft ontvangen.

NELLY DONKER

WIJ BREIEN EEN WASHANDJE MET EEN GEBORDUURD RANDJE

Voor zo'n leuk washandje, dat je steeds kan herkennen aan „je eigen randje”, heb je ongeveer 35 gram breikatoen nodig (je kunt ongebleekt nemen of bijvoorbeeld ook roze naar keuze) en breinaalden No. 2½ (met knop).

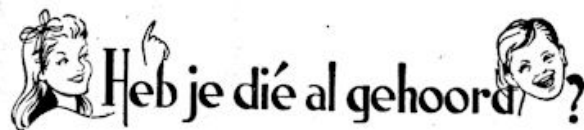
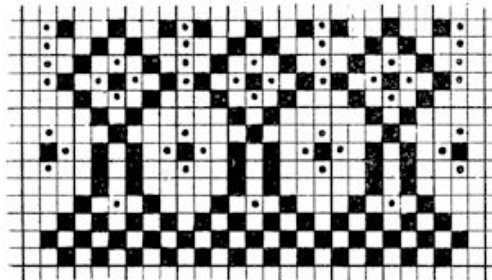
Je begint 40 steken op te zetten en je breit 6 naalden recht heen en averecht terug. Dan volgt een gaatjesnaald (omslaan, twee steken tezamen breien, averecht terug breien) en daarna weer 6 naalden recht heen en averecht terug.

In de nu volgende naald moet je er goed om denken dat je steeds een steek van de naald met een onderliggende opzetsteek tezamen breit. Je krijgt dan dat aardige muizentandrandje.

Hierboven brei je 4 naalden recht heen en recht terug en 3 cm. in de tricotsteek (recht heen en averecht terug). Daarna komen weer 4 naalden recht heen en recht terug.

Vervolgens overgaan op de dubbele gerstekorrelsteek (1 recht, 1 av., 1 naald overbreien, recht boven recht, averecht boven averecht, de volgende naald verspringen) tot het geheel 20 cm. hoog is. Dan de steken afkanten. De tweede helft wordt op precies dezelfde manier gebreid.

Aan de onderkant en aan de zijkanten naai je twee delen tezamen en je maast op het stukje in de tricotsteek het motiefje dat hieronder op het ruitjespatroon is afgebeeld en dat je heel gemakkelijk door middel van de ruitjes precies kunt aftellen.

Geen schuld

„Kijk eens, Mientje, hier op deze kast ligt zeker wel stof van zes weken.

„Daar hoeft u mij toch geen standje voor te maken, mevrouw; ik ben hier pas drie weken!”

Op les in de scheikunde

Leraar: „Wat gebeurt er met goud, als men 't in de open lucht laat liggen?”

Leerling: „'t Wordt gestolen mijnheer.”

Onbetwistbaar

Professor: „Wat dunkt u, dat er gebeurd zou zijn, zo Wallenstein niet was vermoord geworden?”

Student: „Ik geloof, dat hij later toch gestorven zou zijn.”

K. NOREL

DE KLEINE *Kroniek*

KONING LEOPOLD VERJAAGD

In Juli hebben wij een autotocht door België gemaakt. In Mechelen en Lier en in veel kleine Vlaamse dorpen zagen we overal het portret van koning Leopold voor de ramen hangen, in vele straten huis aan huis. Een winkelier had een hele etalage aan de koning gewijd. Onder een grote plaat in kleuren stond deze spreuk:

Erst zonder vorst, dan zonder God.
Het einde wordt Stalins gebod.

We zijn toen ook in Walenland geweest en daar was het heel anders. In Luik, Seraing en Verviers stond overal in grote klodderletters op fabrieksmuren en schuttingen: Non, non, non! Dat was het antwoord van de Walen op de vraag: Moet koning Leopold uit zijn ballingschap terugkeren en weer over België regeren?

Zo kon je zien dat de Vlamingen de koning wensten en dat de Walen hem niet wilden hebben. Het was ook zo dat de Rooms en de Socialisten hem bestreden. (Protestantse Christenen zijn er in België niet zoveel.)

De koning is teruggekeerd, nadat hij door de ministers was geroepen, en toen is er een groot tumult ontstaan in België. Er werd op grote schaal gestaakt; optochten werden gehouden van vele duizenden, die eisten: Leopold moet weg! Bij Luik vielen in een botsing met de politie een paar doden. En toen dat bloed gevloeid was raakte het bloed der Walen aan het koken. Een mars naar Brussel werd op touw gezet en honderdduizenden zouden gaan. Het was oproer!

Toen zijn de ministers bang geworden. Dezelfde heren, die de koning uit Zwitserland hadden gehaald, smeekten hem nu om af te treden. En koning Leopold is afgetreden. Voorlopig is zijn zoon Prins Boudewijn regent. Het volgend jaar, als de kroonprins één en twintig jaar is, zal hij koning worden, nadat zijn vader voorgoed afstand van de troon gedaan heeft.

Het is jammer dat het in België zo gegaan is.

De koning maakte fouten.

Hij had er nooit in moeten toestemmen dat het volk geraadpleegd werd over de vraag: is de koning waardig om terug te keren op de troon. Hij was koning, de wettige vorst. Wanneer hij gedurende de oorlog dingen had gedaan, die hem onwaardig maakten om terug te keren op de troon, dan had niet de meerderheid van het volk dat uit te maken, want dat volk kon er niet over oordelen. Een gerechtshof, gevormd door hoogstaande en onkreukbare rechters, dat alle feiten onderzoeken kon, had moeten uitmaken: de koning heeft zich waardig gedragen of onwaardig. Indien onwaardig, dan had hij weg moeten blijven, doch indien waardig dan had hij moeten wederkeren.

Toen het volk geraadpleegd werd en er wel een meerderheid zich voor de terugkeer van de koning uitsprak, doch slechts een kleine meerderheid, had de koning moeten overwegen of het verstandig was naar België te gaan. Want een koning moet koning zijn van het gehele volk en niet van een partij.

Datzelfde hadden ook de ministers moeten overwegen, die de koning riepen. Zij hadden het recht om hem te roepen, want zij vormden het kabinet, doch zij wisten dat de oppositie, een zeer sterke oppositie, fel tegen de terugkeer van de koning was. Het gevoel van de minderheid hebben zij niet ontzien.

Een erger fout van de ministers was, dat zij, nadat zij a gezegd hadden, daarop geen krachtig b lieten volgen. Zij haalden de koning terug, doch toen die er eenmaal was, hebben zij hem niet met alle kracht gesteund. Toen heeft de regering haar gezag niet met alle kracht gehandhaafd. Nooit had de regering mogen gedogen dat op de dag van de te-

rugkeer van de koning op het stadshuis van Luik de Belgische vlag halfstok en met een rouwfloers uitgehangen werd. Nooit had zij mogen dulden, dat te Brussel werkwilgen met stenen werden bekogeld en tramwagens omgegooid.

Deze fouten van de koning en van de ministers verontschuldigen evenwel de revolutie niet. Er was een wettige vorst en er was een wettige regering. Die moeten door het volk gehoorzaamd worden. In Romeinen 13 staat dat, die zich tegen de overheid stelt de verordening van God wederstaat.

Dat hebben de vijanden van koning Leopold gedaan. Zij hebben geweigerd te buigen voor hun overheid en gehoorzaam te zijn aan de wet. Het geweld hebben zij in de plaats van het recht gesteld. Dat was verkeerd. Het was zonde.

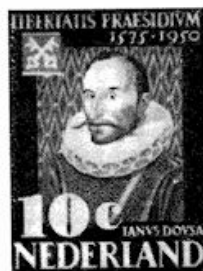
En nu is Boudewijn regent geworden. Straks wordt hij koning. Zal hij het beter kunnen vinden met de Belgen dan zijn vader? Het Belgische volk is een moeilijk volk. Er is een felle tegenstelling tussen Vlamingen en Walen. Er is een even felle tegenstelling tussen Rooms-Katholieken (en dat komt ook door de heerszucht van de Roomse Kerk) en Socialisten en Liberalen, die voor het overgrote deel wel rooms gedoopt zijn, maar die zich door de priesters niet de wetten laten stellen. En het koningshuis is niet verankerd in het volk, zoals bij ons het Huis van Oranje.

Een moeilijke taak gaat Boudewijn tegemoet. En hij is nog zo jong. Hij kent zijn land en volk ook nog zo weinig. Alleen zijn kinderjaren heeft hij in België gewoond. Van zijn tiende tot zijn twintigste was hij in het buitenland. Moge God de jonge koning sterken voor zijn taak en aan het volk der Belgen eendracht schenken.

VOOR POSTZEGELVERZAMELAARS

Herdenkingszegels van de Leidse Universiteit

In October a.s. zal het 375 jaar geleden zijn, dat de Universiteit te Leiden werd opgericht. Dit was een jaar nadat Leiden ontzet was. Ter herdenking van dit feit zullen 2 postzegels worden uitgegeven: één van 10 en één van

20 cent. Op de zegel van 10 cent staat de beeltenis van Janus Douza, die de eerste curator van de Universiteit was, en op de zegel van 20 cent staat het portret van Jan van Hout, die de eerste secretaris van het college van curatoren is geweest. De zegels zullen verkrijgbaar zijn tussen 3 en 31 October. Ze blijven geldig tot 31 December 1951.

K. NOREL

DE KLEINE *Kroniek*

DE OORLOG IN KOREA

In de oorlog in Korea voelen wij, Nederlanders, ons een beetje partij. Van meet af heeft een Nederlands oorlogsschip, de „Evertsen”, deelgenomen aan de strijd. Later zijn soldaten van ons leger naar Korea vertrokken.

O, ons aandeel is bescheiden. Tegen het ene oorlogsschip van ons zijn er wel honderd Amerikaanse en tegen één soldaat van ons vechten er wel honderd Amerikaanse soldaten. Wij zijn ook maar een heel klein landje in vergelijking tot Amerika. Maar wij doen toch mee, en wat meer is: bij ons leeft het besef dat wij mee moeten doen aan de strijd tegen die boze machten, die door geweld de hele wereld aan zich onderwerpen willen.

In de eerste maanden van de Koreaanse oorlog ging het slecht. De aanvallers wonnen slag op slag; de Zuid-Koreanen en de Amerikanen, die hen hielpen, moesten telkens vluchten. Na twee en een halve maand was er nog maar een klein terrein in Zuid-Korea over, waar verwoed gevochten werd. Het scheen een klinkende overwinning te worden

van de Noord-Koreanen en van de Russen, die hen tot de oorlog hadden aangespoord, hun leger gevormd en hun wapens geleverd hadden.

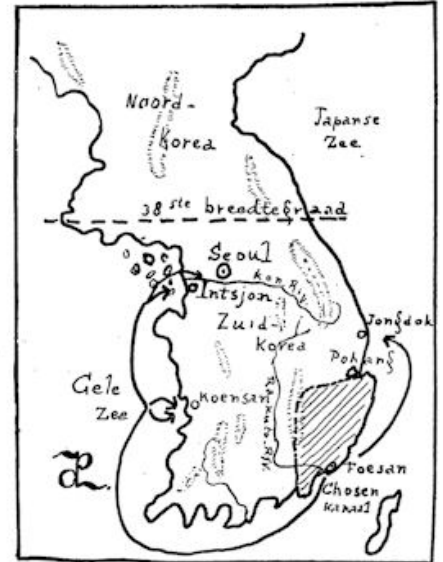
De jongste wereldoorlog had ons evenwel geleerd, dat de aanvaller, ook al behaalt hij in het begin enorme overwinningen, volstrekt nog niet de winnaar in de oorlog hoeft te worden. Duitsland heeft in 1940 en 1941 heel West-Europa en half Rusland veroverd. En Japan was in 1942 de beheerser van het Oosten. En toch zijn Duitsland en Japan finaal verslagen.

In Korea kwam de keer al spoedig. Half September heeft generaal Mac Arthur daar de rollen doen verwisselen.

Hoe heeft hij dat gedaan? Korea is een ver en vreemd land. De meesten onzer hebben er geen goede kaarten van. We horen allemaal vreemde namen. Het zou veel duidelijker zijn als we Korea vergelijken konden met bekend terrein.

Wel, dat kan! We kunnen Korea heel goed vergelijken met Noord-Holland. Zoals Korea een schiereiland is aan de Oostkust van Azië, zo is Noord-Holland een schiereiland in 't Westen van Europa. Er zijn natuurlijk verschillen: Korea is wel tienmaal zo groot en Korea steekt naar het Zuiden in zee, Noord-Holland naar het Noorden. Maar als je Noord-Holland op zijn kop zet en tienmaal vergroot, dan ben je er zowat, en dan kun je het Noordzeekanaal aanzien voor de 38ste breedtegraad, die Noord- en Zuid-Korea van elkander scheidt.

Over dat Noordzeekanaal zijn de aanvallers op 25 Juni 1950 opgerukt en in een week of zes hebben

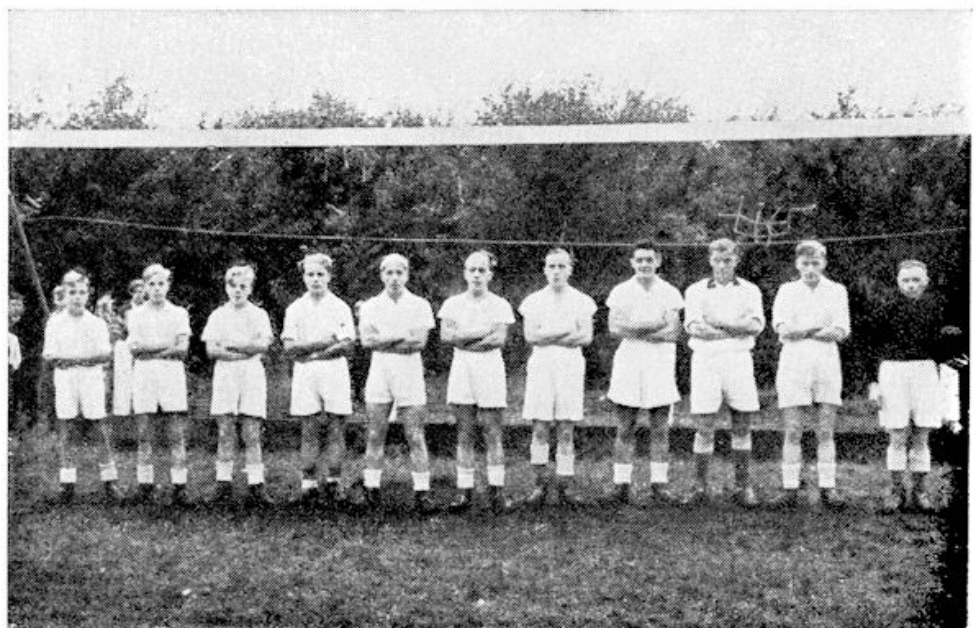
ze Waterland, Kennemerland en West-Friesland bezet. De Zuid-Koreanen en hun bondgenoten waren samengedrongen op een klein gebied in de omgeving van Den Helder. Daar werd verwoed gevochten en naar het scheen vergeefs, want hoe dapper de Zuid-Koreanen en de Amerikanen ook vochten, telkens kwamen nieuwe drommen Noord-Koreanen aanstormen en bijna hadden ze de haven Den Helder (Poensan) veroverd.

En wat deed nu generaal Mac Arthur. Hij voer met een sterke vloot de Zuiderzee in (de afsluitdijk moet je wegdenken), bezette eerst Marken, deed daarna een landing bij Monnikendam en rukte vervolgens op Zaandam aan. Als je voor Zuiderzee leest Gele Zee, voor Marken de eilandjes voor de Koreaanse kust, voor Monnikendam Intsjon en voor

Een merkwaardig elftal.

Enige weken geleden werd te Nijkerk een voetbalwedstrijd gespeeld ten voordele van het Groene Kruis aldaar. Tegen het politieelftal speelde een ander, dat misschien wel enig is in ons land. Dit elftal n.l. werd gevormd door een vader en tien zoons. De vader J. v. d. Akker deed dienst als keeper. En dit merkwaardige elftal won de wedstrijd met 4-2.

Voor de aardigheid geven we jullie hierbij dit merkwaardige elftal op een plaatje. Geheel rechts staat de vader.

Zaandam Seoel dan ben je er precies.

Want Seoel ligt naar verhouding even ver achter het front als Zaandam van Den Helder en Zaandam is net zo'n knooppunt van wegen en spoorwegen als Seoel is.

En nu zien jullie ook direct wat de bezetting van Seoel betekent voor de oorlog. Zaandam in handen der verbonden troepen wil zeggen dat er geen wapens en munitie van de Hembrug en geen voorraden en troepen uit Amsterdam naar het front kunnen worden vervoerd.

De aanvallers kregen geen aanvoer meer, en zij werden tevens in een tang geknepen. Want als zij terug willen over het Noordzeekanaal wij nemen aan dat de weg Alkmaar—Haarlem en de spoorbrug en de pont bij Velsen niet bestaan) dan moeten zij over Zaandam terug en daar zit generaal Mac Arthur met zijn mariniers.

Het is geen nieuwe list van Mac Arthur. Frederik Hendrik heeft het-

zelfde gedaan, toen hij Wesel nam (je weet wel: dat kanonschot, dat een ketting van de brug stuk schoot, zodat de ruiters de vesting konden binnendringen) en Prins Willem III deed hetzelfde in 1673, toen hij Bonn nam en daardoor het Franse leger, dat voor de Waterlinie stond, verlamde. De Amerikaanse generaal heeft het echter even doortastend, ferm en goed gedaan als indertijd de Prinsen van Oranje.

Wij zijn blij dat deze keer gekomen is in de oorlog in Korea. Rusland heeft geleerd dat het maar niet ongestraft kan doorgaan met zijn macht naar alle kanten uit te breiden en daarbij anderen voor zich te laten vechten. Het Westen, onder leiding van Amerika, heeft het getoond dat het geweld wil en kan keren met geweld.

***

Laat ons hopen en bidden dat Rusland hieruit lering trekt en niet probeert het spelletje van Korea in

Perzië, op de Balkan of in Duitsland na te spelen.

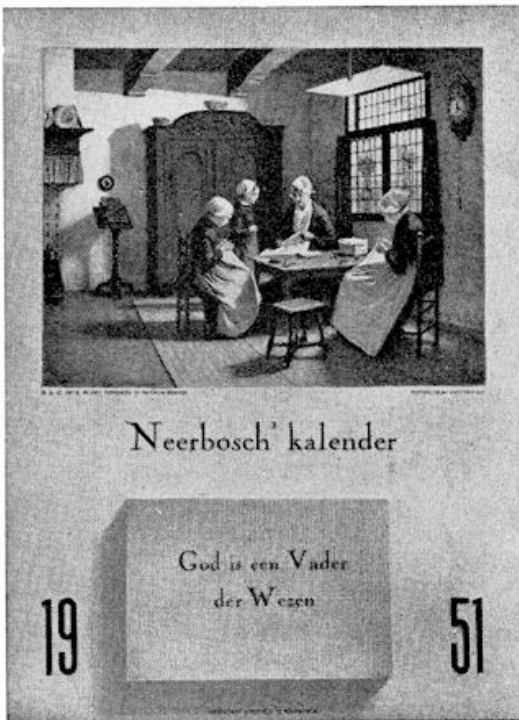
Dan kan het zijn dat door de oorlog in Korea — hoe vreselijk ook het lot van het arme Koreaanse volk is — een nieuwe wereldoorlog wordt voorkomen.

De collectante van de Neerbosch-Cent-afdeling te Schiedam, Mevr. M. Bel, won op één dag (5 October 1950) 25 (vijf en twintig) nieuwe contribuanten door alle leden van de Dameskrans der Ned. Herv. Gemeente, Wijk V, in te schrijven als contribuant.

Ook van deze plaats danken wij Mevrouw Bel hartelijk voor haar activiteit en hopen dat haar voorbeeld navolging zal vinden.

Neerbosch' Scheurkalender 1951

Dit is de Chr. Scheurkalender uitgegeven door de Weesinrichting Neerbosch, die reeds sedert 1873 ieder jaar in duizenden gezinnen zijn vaste plaats vond.

Hebben jullie thuis al gevraagd of er voor het nieuwe jaar een Neerbosch' Scheurkalender

mocht komen? Zo niet, wil je het dan alsnog doen? De Neerbosch' Scheurkalender is een goede bekende in ieder Christelijk gezin en de opbrengst dient tot mede-instandhouding van het werk van de Weesinrichting. Mogen wij op jullie hulp rekenen?

De prijs is f 1.75.

Te bestellen bij de Neerbosch-Cent collectantjes, de boekwinkels of rechtstreeks bij de Weesinrichting Neerbosch.

Beste collectantjes. Wat werden we weer verblijd met de vele door jullie verkochte Scheurkalenders. Evenwel zijn van verschillende afdelingen de bestellingen nog niet binnen. Kom, jonge vrienden, nog even flink aangepakt.

Banden voor de Jaargang 1950 van „Vrij en Blij”

Evenals verleden jaar, kunnen banden voor het inbinden van de complete jaargang van 1950 van „Vrij en Blij”, reeds nu worden besteld bij Neerbosch' Boekhandel te Neerbosch. Deze band kost f 0.75 en komt in Januari gereed.

Het inbinden van de complete jaargang kost bovendien f 1.25, zodat dus band en inbinden samen f 2.— kost.

Zij, die een nieuwe abonné aanbrengen, kunnen een band cadeau krijgen, zij die twee nieuwe abonné's aanbrengen, kunnen bovendien hun oude jaargang laten inbinden, maar dan moet je het bij de opgave even vermelden.

er pret in heeft een ander pijn te doen, moet hij een flink pak op z'n broek hebben. Bent u bereid hem dat te geven?"

„Ik houd niet van slaan,” zegt Moeder. „Je slaat de bloem er uit en de zemelen houd je over.”

„Dacht ik al,” zegt „oom Henk”, „ik doe het natuurlijk ook niet voor mijn plezier, ik heb ook liever, dat hijzelf zijn fout inziet. Maar dat verhaal van de bloem en de zemelen is al te „meel-ig”. U moet niet wijzer willen zijn dan Salomo. Hij moet leren gevoelen, dat het erg is om een ander verdriet te doen.”

Even staat Moeder na te denken. Dan pakt ze Brammetjes gezicht in haar handen en zegt: „Ik geloof, dat de inspecteur gelijk heeft: Jij moet een heel ander jongetje worden. Wil je dat?"

„Ja, mammië.”

„Goed hoor, dan zal Moeder je helpen. — Mag hij nu mee inspecteur?"

„Natuurlijk, mevrouw.”

Buiten staat een mooie luxe auto. „Kijk eens wat een prachtslee,” zegt Brammetje. Maar opeens krijgt hij een kleur en fluistert: „Oei, dat is die mevrouw van het matrozenpak.” Ja, dat weet Moeder wel: „Die heeft

mij gehaald en brengt ons weer thuis. Hij schaamt zich zo, dat hij bijna niet durft te groeten. Mevrouw helpt hem een beetje: „Dat had je niet ge-

dacht hè, dat ik toch mijn belofte zou houden. Kom maar eens naast me zitten, dan kun je alles goed zien.”

Hij durft nog niet goed: „Bent u dan niet boos?"

„Welneen, nu niet meer, ik zie best, dat het je spijt.”

Brammetje knikt.

„En dan rijden we langs ons huis, en dan ga je het eerst bij Mies goedmaken, hè?"

„Ja...” zegt Brammetje, „maar...”

„Nou, wát maar, je wilt toch wel.”

„Ik wil best, bekent Brammetje, maar... de hond!"

„O,” zegt mevrouw lachend, „de hond... Ja, kwaad doen heeft altijd vervelende gevolgen hè?"

Dan geeft ze gas, en eerst langzaam, maar steeds sneller schuift de prachtige auto over de weg. Bij haar huis stopt ze, en toetert luid.

Mies komt vragen wat er is.

„Hier, deze kleine ondeugd heeft je wat te zeggen.

Verlegen kijkt Brammetje op: „t Was gemeen hè...? Mag ik het afzoenen?"

Mies schatert. „Ja hoor, dat mag!” Hij krijgt zelf ook een kus.

„Nou, goede reis hoor.”

„Nu ben je een fijne vent,” zegt mevrouw, en ze trekt hem gezellig naar zich toe. „Daar gaan ze weer” en zacht suist de mooie wagen over de weg tot ze, eigenlijk nog veel te gauw, thuis zijn.

EINDE

nize courant

K. NOREL

DE KLEINE *Kroniek*

OM OORLOG TE KEREN

De oorlog in Korea verliep in November sneller en gunstiger dan heel veel mensen in Augustus dachten.

De troepen van de verbonden naties waren toen op een klein hoekje samengedreven en het scheen of ze in zee geblazen zouden worden. Maar in September kenterde het getij opeens en toen waren in een goede maand de verbonden legers aan de winnende hand.

Dit was voor het eerst in de geschiedenis, dat de Verenigde Naties het volk, dat een oorlog heeft ontketend, hebben gestuit, teruggejaagd en gestraft, al weten wij nog niet hoe de afloop zal zijn. Toch mogen wij daarvoor hartelijk dankbaar zijn.

Want vijftien jaar geleden is het in een geval, dat heel veel leek op het Koreaanse, mis gegaan. Toen

viel Mussolini Abessinië aan. De Volkenbond vond dat niet goed. Hij protesteerde, hij dreigde ook dat hij Mussolini wel tegenhouden zou. Maar de dictator van Italië trok zich daar niets van aan en toen het er opeens kwam deed de Volkenbond niets. Hij stak geen vinger uit. De Abessijnen werden verslagen en hun land door Italië ingepalmd.

En toen wisten Mussolini en Hitler wat zij aan de Volkenbond hadden. Hij was een hondje, dat wel blafte, maar niet beet. En dus konden zij dat kunstje nog wel eens uithalen. Mussolini pikte Albanië in en Hitler eerst Oostenrijk en toen Tsjecho-Slowakije en daarna Polen. Eindelijk beseften de mogendheden dat het zo niet door kon gaan. Bij Polen zei Engeland neen! Maar intussen waren Duitsland en Italië al veel te sterk en te brutaal geworden. De tweede wereldoorlog kon niet meer voorkomen worden... omdat men de overaars eerst te ver had laten gaan.

Gelukkig dat de Ver. Naties thans niet in de fout van de Volkenbond gevallen zijn. Zij hebben in Korea aanstands ingegrepen en zij zijn tot dusverre geslaagd. De aanvaller is grotendeels verjaagd.

Dit heeft de wereld in de eerste plaats aan Amerika te danken. Want de Ver. Naties hebben wel de besluiten genomen, maar de Ver. Staten

hebben het zaakje opgeknapt. Zij stuurden ogenblikkelijk hun vliegtuigen, oorlogsschepen en soldaten en duizenden Amerikaanse jongens zijn gesneuveld in de critieke eerste maanden van de oorlog. Waar Engeland en Frankrijk voor terugdeinsden, toen Mussolini Abessinië aanviel, dat hebben de Amerikanen nu gedaan. En met een beetje trots mogen wij zeggen dat Nederland het méégedaan heeft, want ons land was een van de allereerste dat besloot in Korea mee te vechten, al hadden wij er slechts één oorlogsschip voor beschikbaar.

De oorlog in Korea is nog niet uit, maar in Indo-China begon men weer een nieuwe oorlog. De Franse troepen kregen kloep en zij verloren zeer veel aan doden en gewonden. Misschien vragen sommigen van jullie: waarom wordt in één adem gesproken over Korea en Indo-China, want de landen liggen wel allebei in Oost-Azië, maar net zo ver van elkaar als Noorwegen van Spanje.

Er is dit verband, dat dezelfde hand achter de opstandelingen van Viet-Minh en achter de Noord-Koreanen zit.

Noord-Korea had nooit de Zuid-Koreaanse legers en nog een fiks aantal Amerikanen daarbij naar het uiterste punt van het schiereiland kunnen drijven, als zijn leger niet was

opgeleid en bewapend door de Russen.

De opstandelingen van Viet-Minh zouden nooit iets tegen de Franse legers hebben kunnen doen als zij niet een overvloed van moderne en zware wapens gekregen hadden van diezelfde Russen.

Intussen is alles weer anders geworden. De Chinezen zijn zich gaan roeren. Zij gingen de Noord-Koreanen helpen en toen kregen de verbonden legers het hard te verantwoorden. Hoe dit alles nog zal aflopen weet niemand. Niemand? Gelukkig zo is het niet, want God weet de afloop wél. Hij regeert immers de wereld en Hij schrijft de geschiedenis van de volken. Bij alle somberheid, die er heerst is dit een gedachte, die rust geeft. Wij viëren in deze maand het Kerstfeest; we herdenken de geboorte van de Here Jezus. Toen Hij ten hemel voer heeft hij gezegd: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Kijk, bij alles wat wij lezen over oorlogen en geruchten van oorlogen, moeten we dit maar steeds voor ogen houden. Door alles heen werkt de Here aan de komst van Zijn koninkrijk. Op het Kerstfeest zien we weer met verlangen uit naar dat koninkrijk, een koninkrijk van vrede en vreugde en licht. De gedachte van dat koninkrijk, moeten we als een lichtje meedragen in ons hart. Dan kunnen we op het Kerstfeest rustig zingen van „Vrede op aarde” ook al is er oorlog in Korea.

Oorlog is een vreselijk ding, een ramp, die ontzettend is.

Wij jongens en meisjes van Nederland, willen zo graag de vrede. Wij zouden willen dat er geen legers en vloten nodig waren. Dat er recht mocht heersen op de aarde en liefde onder de mensen, maar de geschiedenis heeft geleerd dat als de mensen, die het goede willen, zich ontwapenen de boze machten vrij spel krijgen. Zo was het in 1940. En daar ging het nu weer hard heen. Daarom is het nodig dat de vredelievende volken zich sterk maken. De oorlog in Korea wil de overwinning van het recht op het geweld. Het Nederlandse leger wordt, evenals de legers van de andere Westerse landen, opgebouwd, niet om oorlog te voeren, maar om oorlog te keren en het recht te doen heersen in de wereld, zoals het de wil van God is.

Postzegels voor Jan Dieters

In het September-nummer hebben we gevraagd postzegels te willen zenden aan Jan Dieters, 17 jaar oud, die verpleegd wordt in het Beatrix-

oord te Appelscha (Fr.). Onze lezers hebben daar flink op gereageerd. 8 Oct. schreef Jan me dat hij toen reeds 2000 postzegels had ontvangen. Hij vraagt me nu allen die hem postzegels zonden heel hartelijk te willen bedanken. 't Zijn er zoveel, dat hij niet ieder persoonlijk kan bedanken. Maar alle „Vrij en Blij-vrienden en vriendinnen hebben Jan een groot genoegen gedaan. 't Was een klein stukje Jeugd-Rode kruiswerk. En daarvoor Jan's en onze hartelijke dank.

~~~~~  
 Want een kind is ons geboren,  
 een zoon is ons gegeven, en de  
 heerschappij is op zijn schou-  
 der; en men noemt zijn naam  
 Wonderlijk, Raad, Sterke God,  
 Vader der eeuwigheid, Vredevorst.  
 Jesaja 9:5.  
 ~~~~~

EEN HONDERDJARIGE CHRISTELIJKE SCHOOL

1850 — 3 December — 1950

3 December 1850 werd de Chr. School te Zwingelspaan geopend. Daar was geloofsmoed voor nodig. In een overwegend R. K. provincie, dus geïsoleerd, is het naast God aan de taaie volharding van het Bestuur en van de heer J. Sonneveldt, het eerste hoofd te danken, dat deze school thans 100 jaar bestaat. Taaie volharding! De strijd voor het bestaan was zwaar. Met een gezin van zes kinderen en een woninkje van één vertrek moest deze „schoolmeester” bestaan van geen andere inkomsten dan schoolgeld en bijdragen in natura, die de ouders hem gaven.

Moeder keek met verlangende blikken uit naar het geld, dat Meester's Maandagsmorgens meebracht. Met 60 leerlingen begonnen, waren er even na 1860 reeds 80 leerlingen en kreeg meester nu een betere woning en de kinderen een groter lokaal.

„Christelijk Nationaal” werd opgericht en de heer Sonneveldt kreeg nu een vast traktement van f 600.— per jaar. Toen deze pionier na 51

jaar trouwe arbeid zijn werk neerlegde, was er een flinke school met twee lokalen en een onderwijzerswoning.

En thans?

In 1930 is er een heel mooi gebouw met bovenzaal verrezen; maar dit is helaas in de oorlog afgebrand. Enige jaren geleden is deze school op bescheiden voet herbouwd. Van buiten niet erg mooi, maar van binnen een mooie, moderne school met moderne onderwijsmiddelen. Tevens een kleuterschool in het 4e lokaal. Dank zij de offervaardigheid van de voorstanders voor Chr. Onderwijs in heel Nederland hebben de Zwingelspaners de „oude school” omgebouwd tot een mooi verenigingslokaal, tevens gymnastiekzaal en spellokaal voor de kleuters.

Dat hetzelfde geestdriftige vuur, gepaard aan de geloofskracht en gebed van onze voorouders het tegenwoordig geslacht moge bezielen!

J. W. P. v. Schaardenburgh